

91

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 marca 1963 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji dotyczącej procedury cywilnej, sporządzonej w Hadze dnia 1 marca 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 ustęp 2 i art. 31 Konwencji dotyczącej procedury cywilnej, sporządzonej w Hadze dnia 1 marca 1954 r., złożony został Rządowi holenderskiemu dnia 13 czerwca 1962 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Konwencja ta weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 13 marca 1963 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne wymienionej Konwencji:

Austria dnia 1 marca 1956 r.
 Luksemburg dnia 3 lipca 1956 r.

Finlandia dnia 8 stycznia 1957 r.
 Włochy dnia 11 lutego 1957 r.
 Szwajcaria dnia 6 maja 1957 r.
 Szwecja dnia 21 grudnia 1957 r.
 Belgia dnia 24 kwietnia 1958 r.
 Norwegia dnia 21 maja 1958 r.
 Dania dnia 19 września 1958 r.
 Francja dnia 23 kwietnia 1959 r.
 Holandia dnia 28 kwietnia 1959 r.
 Niemiecka Republika Federalna dnia 2 listopada 1959 r.
 Hiszpania dnia 20 września 1961 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

92

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 kwietnia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 10 ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17, z 1959 r. Nr 24, poz. 151 i z 1961 r. Nr 20, poz. 100) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) w ust. 2 wyrazy „Minister Przemysłu Drobno- i Rzemiosła” zastępuje się wyrazami „Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zamówienie, którego przedmiotem jest świadczenie podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub dochodowym, może być udzielone jedynie jednostce gospodarki nie uspołecznionej, która posiada pokwitowanie na uiszczenie opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego na bieżący rok podatkowy bądź kartę podatkową na ten okres. Jeżeli sporządzenie umowy na piśmie nie jest wymagane, należy wskazać w rachunku za wykonane świadczenie numer pokwitowania bądź karty podatkowej oraz nazwę organu finansowego, który wydał pokwitowanie bądź kartę.”;

2) w § 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy ustawy nie mają również zastosowania do zamówień udzielanych na roboty kominiarskie.”;

3) w § 5:

a) w ust. 2 dodaje się nowe pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) jeżeli zamówienie ma być udzielone budowlanej spółdzielni pracy na wykonanie robót remontowo-budowlanych lub robót budowlano-montażowych, których wartość nie przekracza 1.000.000 zł, i udzielenie takiego zamówienia zostało zaakceptowane przez właściwą wojewódzką komisję rozdziału robót budowlanych,

6) jeżeli zamówienie ma być udzielone indywidualnemu rzemieślnikowi w zakresie remontów budowlanych na wsi, a wartość zamówienia nie przekracza 20.000 zł,”

b) dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zamówienia w trybie bezprzetargowym mogą być udzielane rzemieślniczemu spółdzielniom zaopatrzenia i zbytu na dostawy z zakresu objętego koordynacją branżową, jeżeli zjednoczenie koordynujące działalność w określonej branży na podstawie bilansu potrzeb i możliwości ich pokrycia stwierdzi niemożność wykonania zamówienia przez jednostki państwowe lub spółdzielnie pracy oraz konieczność wykonania danego zamówienia przez rzemieślniczą spółdzielnię, będącą uczestnikiem porozumienia branżowego. Do stwierdzenia konieczności wykonywania zamówień przez rzemieślnicze spółdzielnie uprawnione są te zjednoczenia, które uzyskają na to zgodę właściwego ministra, wyrażoną w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości.”;

- 4) w § 7 ust. 1 skreśla się wyrazy „lub zrzeszeniu gospodarczemu rzemiosła”, a ponadto skreśla się pkt 1 i w pkt 2 wyrazy „jeżeli chodzi o rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu”;
- 5) w § 34 ust. 1 skreśla się wyrazy „i zrzeszeń gospodarczych rzemiosła”;
- 6) w § 35 po wyrazie „warunki” dodaje się wyrazy „udzielania zamówień”.

§ 2. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia w

sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1963 r.

w sprawie świadczeń na rzecz utrzymania dróg publicznych.

Na podstawie art. 46 i art. 48 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w niniejszym rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 20, poz. 90).

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o świadczeniach osobistych lub rzeczowych — należy przez to rozumieć świadczenia na cele określone w art. 42,
- 2) o zarządzie drogi — należy przez to rozumieć określone w art. 15 organy właściwe w sprawach budowy, przebudowy, ochrony i utrzymania dróg publicznych,
- 3) o prezydium rady narodowej — należy przez to rozumieć prezydium miejskiej bądź gromadzkiej rady narodowej lub rady narodowej osiedla, właściwe do podjęcia określonej w art. 42 uchwały o wprowadzeniu obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych,
- 4) o posiadaczu pojazdu — należy przez to rozumieć posiadacza pojazdu samochodowego lub zaprzęgowego, mającego miejsce stałego postoju na terenie objętym uchwałą wymienioną w pkt 3.

Rozdział 2.

Świadczenia osobiste.

§ 3. Okres trwania obowiązku świadczenia osobistego w stosunku do jednej osoby fizycznej nie może jednorazowo przekraczać 3 dni, a w ciągu roku kalendarzowego łącznie 10 dni.

§ 4. Powołani do świadczeń osobistych mogą być zobowiązani do wykonania tych świadczeń w miarę możliwości własnymi narzędziami.

Rozdział 3.

Świadczenia rzeczowe.

§ 5. Świadczenia rzeczowe polegają na dostarczaniu:

- 1) pojazdów samochodowych i zaprzęgowych w sprawnym stanie technicznym wraz z kierowcami i materiałem pędym względnie z woźnicami,
- 2) sprzętu potrzebnego do wykonania robót określonych w art. 42.

§ 6. Okres trwania obowiązku świadczeń rzeczowych w stosunku do jednego pojazdu nie może jednorazowo przekraczać 3 dni, a w ciągu roku kalendarzowego łącznie 14 dni.

Rozdział 4.

Powolywanie do świadczeń.

§ 7. 1. Do wykonania świadczeń osobistych i rzeczowych wzywa określone osoby fizyczne lub posiadaczy pojazdów organ do spraw drogowych lub gospodarki komunalnej prezydium rady narodowej albo biuro gromadzkiej (osiedla) rady narodowej w wykonaniu uchwały podjętej w trybie przewidzianym w art. 42 oraz w oparciu o zgłoszone przez właściwy zarząd drogi ilościowe zapotrzebowanie na sprzęt i robociznę.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) podstawę prawną powołania do świadczeń,
- 2) określenie osoby fizycznej lub przedsiębiorstwa, zakładu albo innej instytucji wzywanej z podaniem ich dokładnego adresu,
- 3) określenie miejsca, daty i godziny osobistego stawienia lub dostarczenia pojazdu samochodowego lub zaprzęgowego i sprzętu oraz miejsca (obszaru) wykonywania świadczenia,
- 4) określenie rodzaju świadczenia,
- 5) przypuszczalny czas trwania świadczenia,
- 6) rodzaj pojazdu samochodowego lub zaprzęgowego, którym świadczenie ma być wykonane,